

Nagymama padlásán vagy sufnijában néha előkerül egy-egy régi könyv bárkinél – ha pedig olyan kerül elő, amely a majd! száz vagy annál régebbi Székelyudvarhelyről szól, akkor talán annál jobban örvendünk. Lehetünk úgy egy régi könyvvel, mint egy óborral: amellet, hogy finom, még különleges is, holott bizonyos szempontokból hasonlít egy néhány évvel ezelőtti évjáratra.

Egyik kedves ismerősöm a vasárnapi autó- és ócskapiacon aprópénzért jutott hozzá **Sárossy Károly** *Öreg Székely levelei. Tárcák* című kötetéhez, olvasásra ajánlva.

Egy hetilap és egy szerző

Udvarhelyi sajtótörténeti szempontból nem volt idegen tőlem az Öreg Székely neve. Tudtam, hogy a Székely Közéletben jelentek meg név nélkül az írásai a múlt század húszas éveiben – azonban komolyabban utánanézve rájöttem, hogy – ma már nem titok a neve – Sárossy Károlyról, a korszak egyik rendszeresen publikáló, tördelőszerkesztőből újságíróvá vált személyéről van szó.

Kisipari dolgozókat Erdélynek

(Az ipari székelyek felhívása a
székelyföldre)

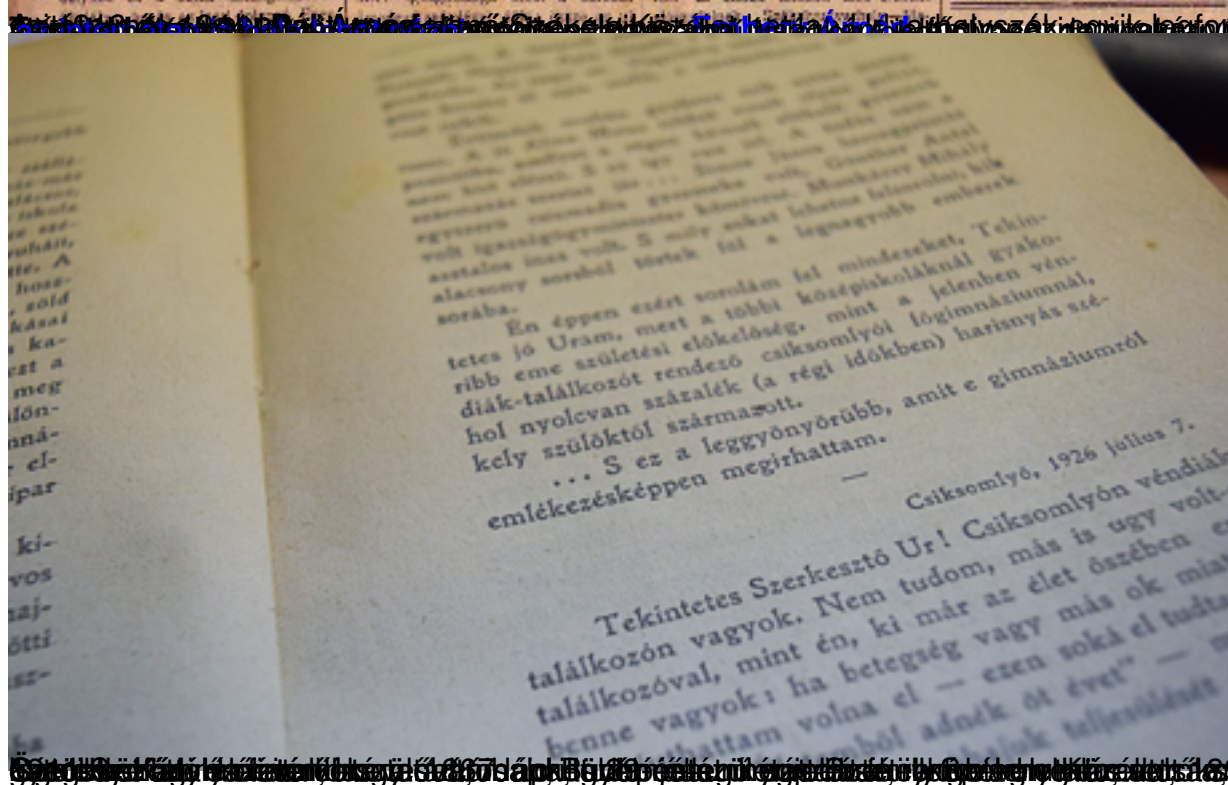
A székely nép történelme az
ipari dolgozó tömegéből csak úgy
képződött, ha van elegető munkát,
készen állnak a munkára. Erdélyben
is a munkát keresőknek kellene
munkát adni.

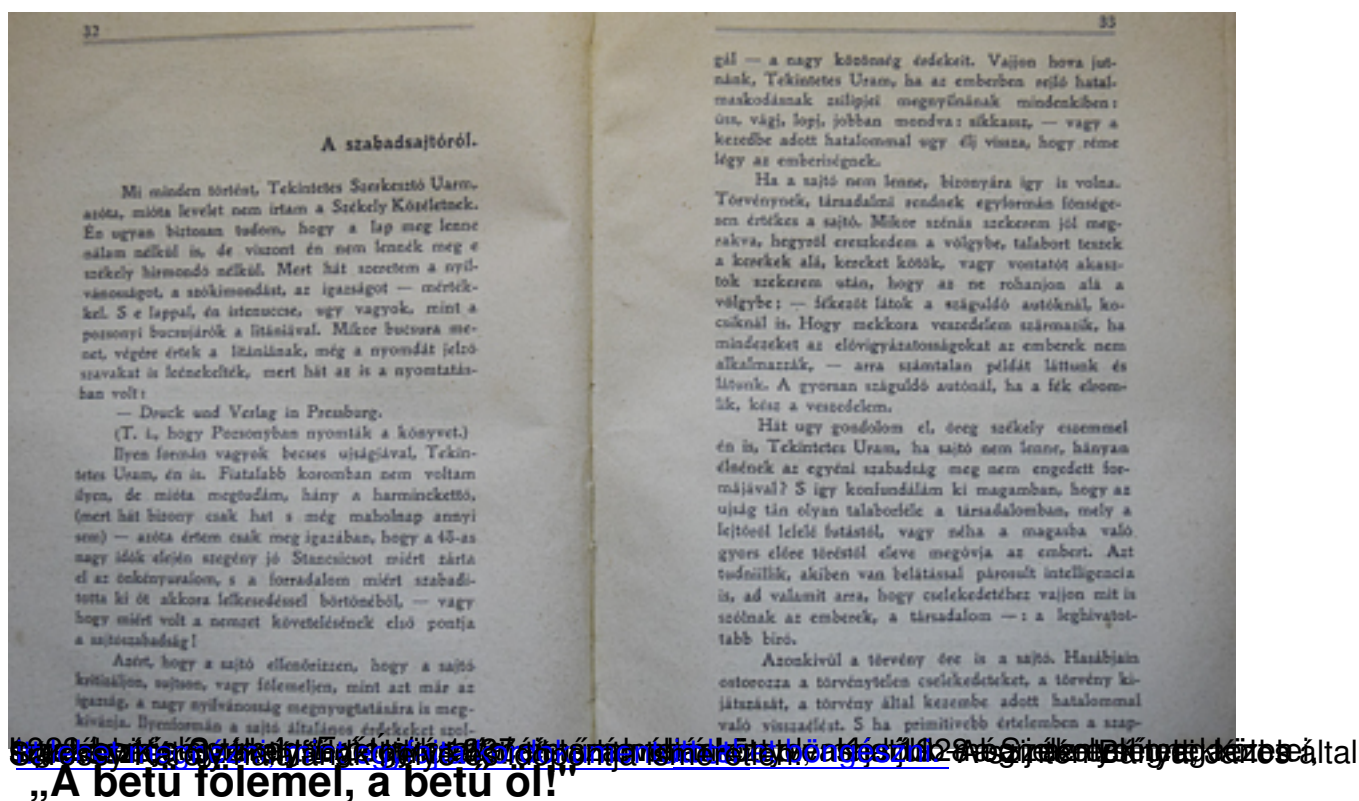
Javul az autóbusz közlekedésünk

Köszönjük a napokban megkezdett
autóbusz közlekedést, melynek al-
kalmával a székely népnek a 1.20
17. évi törvénybe lépő új megrendel-
éseket is. A megrendelésekkel
kapcsolatosan a székely népnek
jelenleg a közlekedési és közgazdasági
dolgozóknak a megrendeléseit. A
MÁV utasainak most a kérésük
megoldására van lehetőségük.

Az autók közlekedése a MÁVUT-
jára a közlekedési és közgazdasági
dolgozóknak a megrendeléseit. A
MÁV utasainak most a kérésük
megoldására van lehetőségük.

Köszönjük a napokban megkezdett
autóbusz közlekedést, melynek al-
kalmával a székely népnek a 1.20
17. évi törvénybe lépő új megrendel-
éseket is. A megrendelésekkel
kapcsolatosan a székely népnek
jelenleg a közlekedési és közgazdasági
dolgozóknak a megrendeléseit. A
MÁV utasainak most a kérésük
megoldására van lehetőségük.

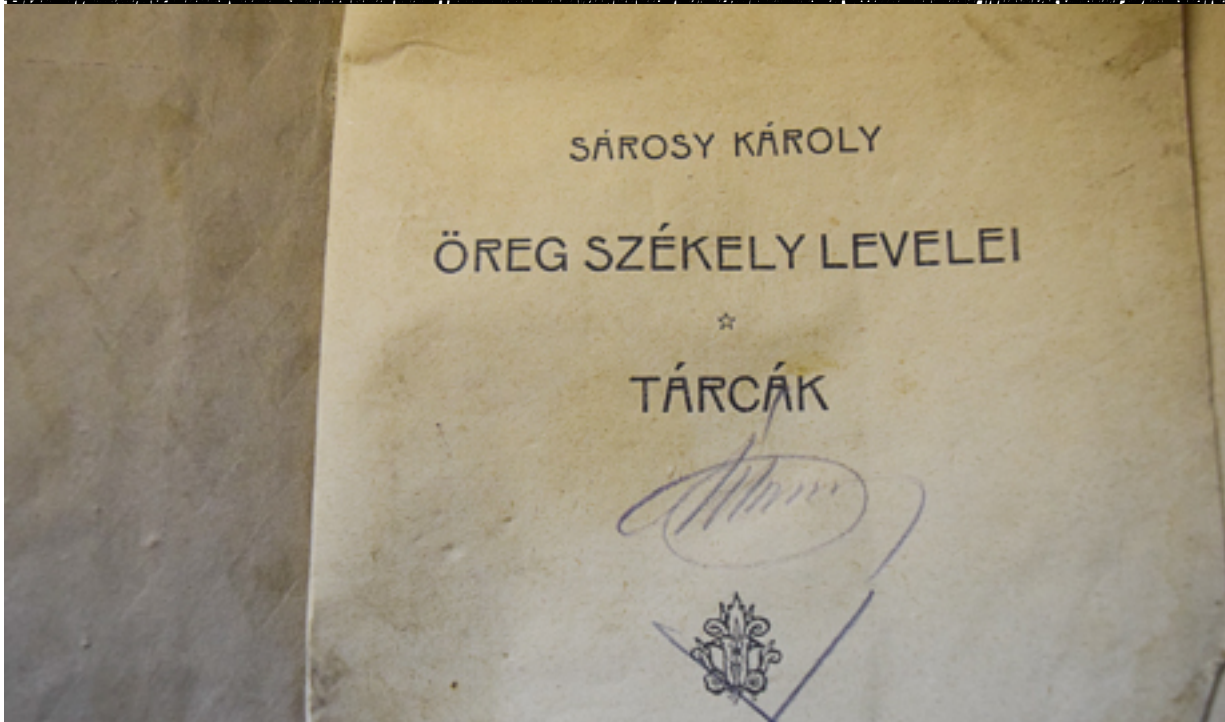
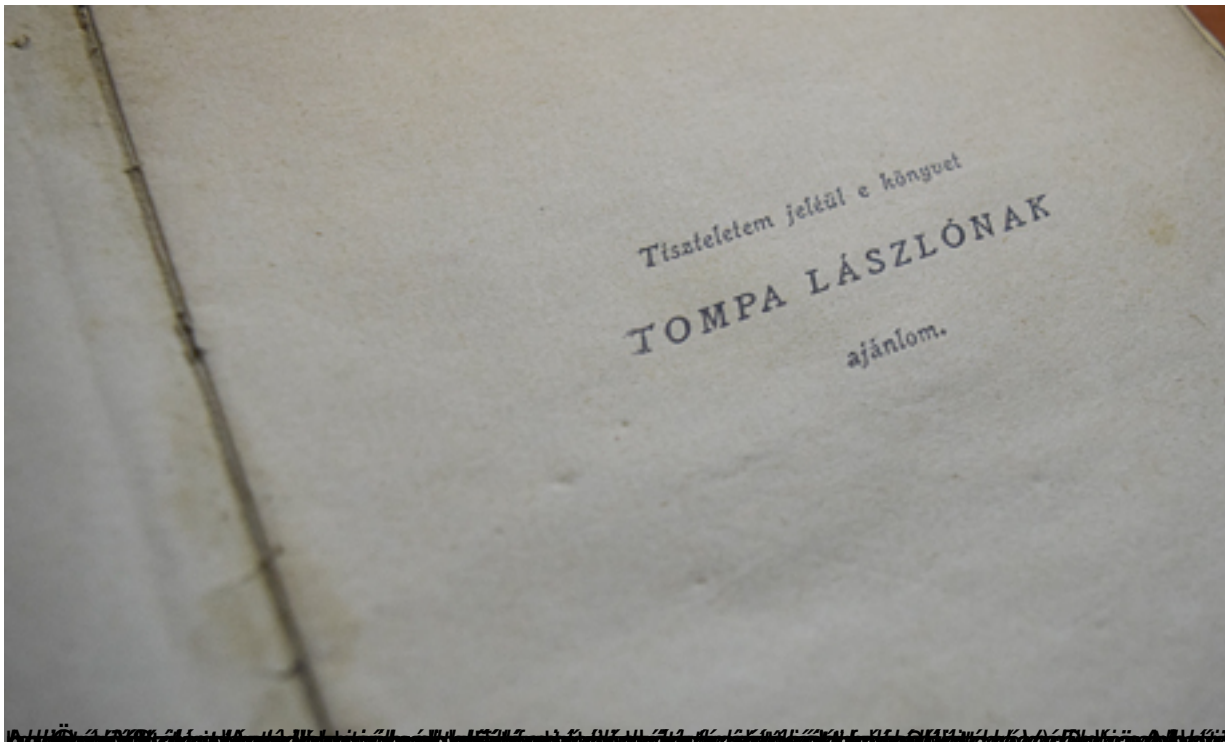

„A betű fölemel, a betű öl!”

Eloolvassa az Öreg Székely leveleit, az ember megdöbbenhet, hogy mennyire hasonlítottak bizonyos élethelyzetek a huszadik század elején a száz évvel későbbiekre. A szövegrészleteket szó szerint, a kor akkori helyesírási szabályaival együtt idézzük. „Akkoriban anyavárosunkban szintén három középiskola volt, csak hogy az állami liceul helyet főreáliskola volt a harmadik. Ha valami politikai dolog nem találkozott tetszéssel, úgy éppen a diákság adott hangot – parázstüntetést rendezett ellene. A diákbálok voltak leginkább a látogatottabbak. Elit-bálok voltak azok s ha az uri osztályon kívül más oda meghívót kapott – az már eldicsekedett annak, aki hasonló szerencsében nem részesült.”

– írja Sárosy a Régi diákélet Székelyudvarhelyen című írásában. Ismerős helyzet?

Képek a könyvből: Sárossy Károly: Öreg Székely levelei. Tárcák. Budapest: Móra Könyvtár, 1997. 160 oldal. A könyv a Magyar Tudományos Akadémia Könyvtárának tulajdona.

Milyenek is az udvarhelyiek?

Akárcsak a más településekről származóknak, az udvarhelyieknek is van valami olyan a múltjukban, amire nem feltétlenül emlékeznek már, de egy időben gúnyolódni lehetett velük ezekkel a dolgokkal. Sárossy így ír a szentegyháziakról és az udvarhelyiekről: *„Mert nincs talán város, vagy falu, melynek említésekor a magyar ember – a helyi viszonyok ismerőse, természetesen – valami humoros melléknevet, vagy éppen speciális, nevezetességet ahhoz ne*

fűzne. Akár csak itt Székelyföldön: – Udvarhelyen harangot abroncsoltak, Szentegyházasfaluban bikát huztak a toronyba; s az effélék egyik generációról a másikra maradnak."

Végezetül pedig álljon itt a talán legaktuálisabb néhány mondat Sárossy Károlytól:

„Azt is elgondoltam a karácsony szent ünnepének elközelgésével, hogy – : amíg minden két ember közül az egyik erősebb, mint a másik; míg gazdag és szegény vagyon a földön, s lesz jó ember is, rossz ember is – : addig a szeretetről hiába beszélnek az emberek, mert a rossz mindig ellensége a jónak! Hát nem igaz, Tekintetes Szerkesztő Úr?"